

Sarı Kızın Öyküsü

– Şükran Aydoğan · 28 Mart 2011

Yaşlı bir kadının bedenine gizlenmiş
Yaşanmamış bir hayatın virane öyküsü
Küçücük bir kızken bastırılmış
Hep uzaklarda çalmış ona sevda türküsü
Sarı saçları omuzlarına dökülürken
Deli bir fırtına savurmuş
Saçları kadar sararmış umutları
Mavi gözlerine bir hüzün yerleşmiş
Genç kızlığının terütaze döneminde
Çocukluđunu anlamadan kadın olmuş
El ister gönül istemez
Eğreti durmuş gelinlik bile üstünde

Bu eşin demişler buda eşğin
Hadi aç bahtının kapısını
Gir sana hazırladığımız yuvana
Çokta soru sorma hüküm erkektedir nasıl olsa
Ocağına ataş yoluna yoldaş
Sakın asilik etme iteatkâr ol kocana
Anlamamış söylenenleri
İri iri açılmış maviş gözleri
Ne evet diyebilmiş ne hayır
Yerine karar verenler atmış imzayı
Büyükler demişse doğru demiş ya
Vardır bir hayır bunda da

O zamanlar bu zamanlar değil ki parmağı yorulsun
Ne matik var ne otomatik
Sabah ayazı ocağa vurdu mu kazanı
Çitiler o yumuk ellerinde çamaşlırları
Çođa varmamış hayata gebe
Biri eteğinde biri kucağında diğeri yolda
Henüz büyümeye başlayan bedeninden
Yer içer ikiz bebe

Gelişememiş sarı kız ana olsa da
Ne boyunda var uzama ne güç omuzlarında
Anelik dokusu var ya doğasında
En çok kalbi genişlemiş almış içine bebelerini
Sevmiş kol kanat germiş
Evlatları büyümüş o kocamış orta yaşa bile gelmeden
Bir tek gözleri yitirmemiş mavisini
Parlarmış hep yıldızlar gibi
Yavrularına baktığında.
Her şey olmuş o'nun, isteği dışında
Ne yazık ki genç kız olamamış en taze çağında.

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)